

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄.

(ΤΟΥ ΕΚ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

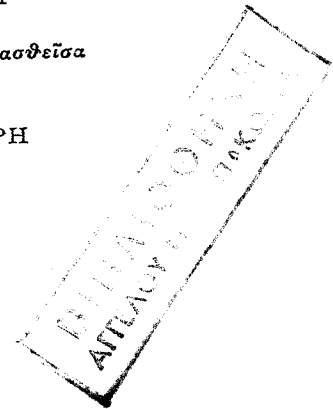
*Τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1821 τῇ 10 Ἀπριλίου ὑπὲρ τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας*

Συντεθεῖσα μὲν τῷ 1822

ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μητροπολίτου Ζικύνθου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΚΙΝΗ

Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ καὶ διασκευασθεῖσα

ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
ΑΒΕΡΚΙΟΥ Δ. ΔΑΜΠΙΡΗ
τῷ 1871

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ
1921

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'.

(ΤΟΥ ΕΚ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ.)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

*Τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1821 τῇ 10 Ἀπριλίου ἐπὲρ τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας*

Συντεθεῖσα μὲν τῷ 1822

ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίῳ τῇ λήξει Μητροπολίτου Ζακύνθου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΚΙΝΗ

Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ καὶ διασκευασθεῖσα

ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΑΒΕΡΚΙΟΥ Α. ΛΑΜΠΙΡΗ

τῷ 1871

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ
1921

ΤΗ: ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ: ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗ:

ΑΓΙΑ: ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ: ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ:

ΜΗΤΡΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

*Θεοῦ σὺ νύμφη, τροφὴ τῶν ὀρθοδόξων,
δέξοιο ἀσμένως τε ἀκολουθίας
τὸ ἀνάθημα Πατριάρχου τοῦ θείου.
Ζήλω γὰρ αὐτὴν συνεγραψάμην θείω.*

Ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑμετέρων τέκνων

Ν. Γ. Ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Ἐπειδὴ τῇ 10ῃ Ἰσταμένου πρόκειται ἡ Σ. Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἅγιον τὸν ἀοίδιμον ἐθνομάρτυρα καὶ Οἰκουμενικὸν *Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄*, τὸν ἐκ Δημητσάνης, φόρον τιμῆς ἀποτίνοντες εἰς τὴν πανσέβαστον μνήμην τοῦ εὐκλεοῦς ἱεράρχου ἔγνωμεν, ὅπως προβῶμεν εἰς ἀνατύπωσιν τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ἅτε τῶν δύο ἢ τριῶν ἀκολουθιῶν, αἵτινες ἐξεδόθησαν, διαρκοῦντος τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ μετ' αὐτόν, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξιντληθεισῶν. Προετιμήσαμεν δέ, ἅτε ἀρχαιότεραν πασῶν, τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου Ν. Κοκκίνη συντεθείσαν τῷ 1822, ἀντίτυπον τῆς ὁποίας ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἀβερκίος Λαμπίρης, ὁ μετὰ ταῦτα ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας, ἔδωκεν εἰς τὸν Γ. Ν. Πιλάβιον, ὅστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος (σ. 279 — 301) τοῦ κατὰ τὸ 1871 ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντος πονήματος αὐτοῦ «*Τὰ κατὰ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄ (1821—1871)*» προτάξας αὐτῆς ἐν σελ. 278 τὰ ἐπόμενα :

« Ἡ παρούσα ἀκολουθία, περιελθοῦσα τυχαίως εἰς χεῖρας τοῦ πανοσιωτάτου ἀρχιμανδριτοῦ κυρίου Ἀβερκίου Λ. Λαμπίρη, ἐδόθη ἡμῖν προθύμως αἰτήσασιν εἰς δημοσίευσιν... Νομίζομεν δ' ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀκολουθίας... τὸ καταλαβὸν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχὴν αἴσθημα τὸ ἔθνος ὅλον διὰ τὴν πολύτιμον ἐλευθερίαν του καταφανέστερον γίνεται. Ἐὰν δὲ πασιφανῶς δεικνύει αὕτη πῶς εὐθὺς ἐξ ὑπαρχῆς ἐθεωρήθη καὶ ἐπιστευθῆ ἡ μεγάλη τοῦ περικλεοῦς Πατριάρχου θυσία, ἐκ διττῆς δηλαδὴ ἀφορμῆς, θερησκευτικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦτ' αὐτὸ ἐκυρώθη ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ἀπριλίου 1921.

Ὁ ἐκδότης
ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ
(ἐκ Δημητσάνης)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Τοῦ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς
τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

[Εἰς τὸ λυχνικόν].

[Εἰ ἐστὶν ἀγρυπνία]

ΕἰΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΤΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. δ΄.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, οἱ παῖδες εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου,
μνήμῃ τῇ Πανενδόξῳ, δόξαν Θεῷ προσφέροντες.

Τέρπου ἡ Ὁδησός, ἐγκεκτημένη σκήνος, τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου, ὃ
ἐπεμψε πανσόφως, πρὸς σὲ ἡ θεία Πρόνοια.

Γένη τὰ μιανὰ, Ἑβραίων καὶ τῆς Ἄγαρ, ἐν Ὁδησσῷ τὴν δόξαν,
τοῦ Θεοῦ Πατριάρχου, ἴδετε καὶ αἰσχύνθητε.

Ἰστασο πρὶς Θεόν, πρέσβυς, ὁ Πατριάρχα, ἵνα τὸ γένος σώζῃ, Ἐλ-
λάδος δι' ὃ θυμῳ, ὑπὸ ἀνόμων γέγονας.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Ὁ τῆς γε αἰας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιωμακάριστε Γρηγό-
ριε! Σὺ γὰρ π ρς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀγάπην
ἐλεγες· οὐκ ἔ μοι ἀνεσις, ἕως ἴδω τὸ ἐλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος ἐκ τῆς
δουλείας ἐλε ρον, ὅθεν Θεῷ Πνεύματι πυρπολούμενος, τοὺς δυσσεβεῖς

Ἄγαρηνούς ἠρέθισας, κόσμου σε θάπτον χωρίσαι καὶ πρὸς τὸν ποθοῦ-
μενον παραπέμψαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευσεν λυτρωθῆναι ἐκ τῆς δουλείας.
ἔπαν τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Φῶς ἰλαρόν.

Εἰς τὸν ᾠδὴν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, τὸν Δεσπότην Χριστόν ἐνδυσάμενος, μισθὸν
ἐκομίσω τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι
δι' αἵματος, δι' ὃ θύμα γενόμενος τοῦ Οὐρανόθεν Πατρός, διὰ χειρὸς ἀνό-
μων Ἄγαρηνῶν ἐκάνθης, Ἱερώτατε, καὶ μάρτυς σεπτὸς ὑπὲρ πίστεως
καὶ τοῦ ἔθνους ἐδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον, ὅτι Σοῦ, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ
ἀπόλυσις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Τὸ Μακάριος ἀνήρ.

**Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. Η', δ'
τῆς ἑορτῆς καὶ δ' τοῦ ἁγίου.**

Τοῦ ἁγίου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡρανομίας ὁ ἀναξ, σοφὲ Γρηγόριε, εἰς ὄνειδος ἀγχόνην, κατὰ
σοῦ ἐτοιμάζει, ὁ δὲ τῆς εὐσεβείας θεοφιλῆς αὐτοκράτωρ εἰς Ὀδησσόν,
μετὰ μεγάλης τε δόξης καὶ προπομπῆς, ὡς εἰκός, ἐνταφιάζει σε. (Δίς).

Εἰ καὶ Ἑβραίοις ἐδόθης, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, καὶ κατὰ γῆς ἐσύρ-
θης, δι' ἀγάπην τοῦ γένους, οἰκεῖς ἐν τοῖς ὑψίστοις χαρμονικῶς, Χερου-
θιμ ἀναμέσων τε, τὸν ἐπιπνικίον ὕμνον τῷ Ποιητῇ, καὶ Θεῷ ἀναπεμπό-
μενος.

Στίφη πιστῶν, ἀθροισθέντα πανηγυρίσωμεν ἡμέραν τὴν ἁγίαν, ἐν ᾗ

γέγονε θύμα, ὁ θεὸς Πατριάρχης ὑπὲρ ἡμῶν, νέας Ῥώμης Γρηγόριος,
καὶ τῷ Δεσπότη τῶν ἔλων λαμπρᾶ φωνῇ, εὐπρεπῶς εὐχαριστήσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁμοφρόνῳ πνεύματι, πάντοθεν εἰ χριστοφόρων Ὁρθόδοξοι, ἐν
Ὁδησσῷ γηθουσύνως ἀγόμενοι.

Πλ. α'. Γονυπετοῦντες, τὸ σεβάσμιον καὶ διάσημόν σου σκήνος,
αἰσίως ἀσπάζονται.

β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ ἰδίῳ Δεσπότη
προπορευόμεναι.

Πλ. β'. Τρανῶς τῷ ὄχλῳ τῷ ἐπομένῳ κραυγάζουσι, τί οὕτω σεσί-
γηται ἡ γλῶσσα πάντων ὑμῶν, ὧ θεόφρονες, καὶ παρρησία, οὐ κράζει
μεγαλοφώνως προσφθεγομένη; Ἰδοὺ ὁ ὑπέρμαχος Ἑλλάδος παραγι-
νεται.

γ'. Ἄρατε χεῖρας, καὶ πάντες εὐχαριστίας ἀποδώσατε, πρὸς τὸν
ἀρχιθῆτην ὑμῶν πατέρα.

Βαρύς. Διὰ τούτου γὰρ ἡ πεθιτὴ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων σωτηρία
γέγονεν, ὃν εὐφημῆσαι οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ὄντως ἄξιον ὕμνον ἀπονέμειν
οὐ βῆδιον.

Δ'. Τούτου γὰρ ἡ πολιτεία ὑπερβαίνει πᾶν ἐγκώμιον.

Πλ. δ. Διὸ πάνσεπτε Ἱεράρχα, ἀεὶ σὺν τῇ Παρθένῳ καὶ μητρὶ τοῦ
Θεοανθρώπου, πρέσβευε διὰ παντός, τῷ ἐν ὑψίστοις Δεσπότη, ἵνα σώζῃ
ἀδλαβῆς ἐκ τυράννων τὸ πιστὸν γένος σου· σὲ γὰρ πάντες προστάτην
προσφέρομεν.

Α. Ἀκατκαύστως καὶ ἀγλαοφανῶς μεγαλύνοντες.

Εἰσοδος, τὸ φῶς ἰλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα

πρώτον τοῦ Ἀ. Ι. τοῦ Χρυσοστόμου

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι', 8.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ
αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνη-

σιν. Κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρω· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὅς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτομάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐημι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνώσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, εἰ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

δεύτερον

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ', 14.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί.

τρίτον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχ. ἰδιόμελα.

Ἦχος Β'.

Διὰ τὸ ἔθνος Ἑλλήνων ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, βασιλεῖ παράνομῳ παρίσταται σήμερον· μή, ὦ εὐσεβεῖς, παραχθήσεσθε, τούτου γὰρ

ὁ θάνατος, ἐκ ζυγοῦ μέλλει ἐκλυτρώσασθαι τοὺς πιστοὺς, ἵνα πρὸς τὴν εὐκλειαν τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἀνέλθωσι.

Ἦχος Γ'.

Σήμερον κτίσις ὄρα, πρᾶγμα φρικτὸν καὶ ἀνήκουστον. Ὅν γὰρ ὡς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κοινὸν ποιμένα ἐσέβετο, τοῦτον Ἰσμαὴλ ἐν ἀγρόνῃ ἐκρέμασε· Κύριε, ἐπίβλεψον ἄνωθεν, καὶ μὴ ἀνεχόμενος τὸ θνείδος, κατ' αὐτοῦ διπλᾶ ἀνταπέδοσον.

Ἦχος Δ'.

Γένος τὸ παμμίαιρον, ἐπὶ Νέας Ῥώμης, τὰς ῥύμας, ὁρᾶται σὺρον σῶμα σεβάσμιον· ὅμως ὅπερ πράττουσι πρὸς αὐτό, αἰσχύνην οὐ φέρουσιν, ὡς ὁ πανταχοῦ ἐκτεινόμενος Ἥλιος ῥύπον οὐ δέχεται, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔθνη δεικνύουσιν οἷων δυσσεβῶν τέκνα πέλουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐκπληττόμενοι ἴδωμεν τὰ τῆς παντοδυνάμου χειρὸς μεγαλεῖα, ὃν γὰρ ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, παράνομοι ἔρριψαν, πρὸς τὴν Ὀδησοῦν εὐοδεῖ, παραδόξως ἐκπέμπων ὁ κτίστης τῆς κτίσεως, κἀκεῖσε τοῦτον δεχόμενοι οἱ εὐσεβεῖς Ῥῶσσοι, αἰσίως κηδεύουσιν, ἀπονέμοντες δόξαν τῷ ποιητῇ, τῷ θησαυροῦ τοιοῦτου, αὐτοὺς ἀξίους ποιήσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχ. Προσόμοια, Ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, ποιμένων πάντων ὁ ποιμὴν ὁ πιστότατος, ὁ χαίρων καὶ ἐκουσίως ὑπὲρ προβάτων τιθεὶς τὴν ψυχὴν, ὡς λέγει, ὁ Θεάνθρωπος, Γραικῶν χαίροις καύχημα, εὐσεβείας ἀγλάισμα, τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ καὶ πανθαύμαστος, ὁ πρὸς ἅπασαν, σφαῖραν γῆς ἐκχυνόμενος, μάρτυς ὁ πολυώδυνος, βροτὸς ὁ ἀσώματος, ὁ ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας, καὶ δεῖξας βίον ἰσαγγελον τοῦ σώσαντος χαίροις, ἐκ δ' υλείας τὴν Ἑλλάδα, λύχνος ὁ ἄσβεστος.

Στιχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τέρπου ἐνδεδυμένη λαμπρῶς, ὡ θεία πόλις, Κωνσταντίνου τὴν σήμερον, ἢ ὄντως ἀξιοθεύσα, μετὰ αἰῶνας πολλοὺς ἐπὶ θρόνου πάλιν τοῦ χηρεύοντος, λαβεῖν τὸν ὑπέρμαχον, εὐσεβείας Γρηγόριον, δι' οὗ Ἑλλάς τε, τὰς ἄλλοις ἀπέρριψε, καὶ τὸ ἄθεον Ἄγαρ γένος κατήσχυεν, ἅπασι χλευαζόμενον, ἐν γῆ κυλιζοῦμενον, θρηνηλογοῦν ἀενάως, εἰς ἀκροτάτην ἀπόγνωσιν, ἧς ἡμᾶς ῥύσαι, Θεέ μου, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Στιχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἄρόν σου τὴν φωνήν, ὡ πατρίς, τοῦ Γρηγορίου καυχωμένη καὶ κήρυξον εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀρετάς, τοῦ χρυσαυγεστάτου θεοῦ γόνου σου, ἐν αἷς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἐπὶ γῆς πεπολίτευται, καταλαμπρύνας τῆς σαρκὸς τὴν εὐτέλειαν, καὶ τὸν ἔνδοθεν, οὐχ δρώμενον ἄνθρωπον, δλον ἀναδειξάμενος, πυρσοῖς ἐξαστράπτοντα πρόσω πολλῶν σεβασμίων, ἐν τοῖς σπινθῆρσιν ὡς Ἥλιος, εἰς δόξαν τὴν θεῖαν, ἀενάως ἐντροφῶντα τὴν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ παρὰ νόμῳ βασίλει, καὶ παρεδόθης τῇ ἀγχόνῃ παρ' αὐτοῦ, αἱ οὐράναι δυνάμεις τοὺς στεφάνους σοὶ ἐπλεον. Ὅτε δὲ ἐσύρθης ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ Ἰουδαίων τῶν δυσσεβῶν, ἀοράτως τούτους τῆ κορυφῆ σου ἐτίθου, ἐκδοῶσαι ἀλλήλαις, δόξα Θεῷ τῷ σέ, ἱεράρχα, ἐνισχύσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν θεῖον Πατριάρχην ἐνισχύσας, καταπέμψας αὐτῷ τὴν χάριν σου ἀνωθεν, καὶ δι' αὐτοῦ Ἑλλήνων γένος ἀνυψώσας πρὸς προγόνων τὴν εὐκλειαν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἢ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου δις.

Καὶ νῦν Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Πατρὸς θεοῦ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, ἄσωμεν δόξαν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς, ἀπὸ ζυγοῦ Ἀγαρηνῶν, καὶ πρὸς τὴν δόξαν εἰσάξαντι τὴν τῶν προγόνων, τὴν ἀναλαβεῖν Ἑλλήνων γένος τε ποθῶν ὁ θεῖος Γρηγόριος ἀναρτηθῆναι σήμερον ὑπέμεινε, ἐπὶ ἀγχόνῃς ὡς ἔνοχος, ὑπερ ἢ πᾶσα Ἑλλάς ὑφείλει ὑμνεῖν ἀκαταπύστως.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προετοιμάζου, Ὁδησός, ὑποδεχθῆναι τὸν Πατριάρχην, ὃν πρὸς σὲ Θεὸς ἐκπέμπει· δι' τούτου γνήσιος ὁπαδὸς ὑπάρχει, ἐκ βρέφους μέχρι ἐσχάτης ἀναπνοῆς, τὰ ἴχνη τῆς εὐσεβείας ἀκολουθῶν, οὗ τὸν βίον ἐθαύμασαν καὶ ἄσωμάτων χοροί, ἐκπληττόμενοι κράζοντες· ὄντως σκευὸς τοῦ Πνεύματος.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος Πλ. δ' Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Μαινομένων τὸ πάλαι Ἀγαρηνῶν ἐναντίον Ἑλλήνων τῶν εὐσεβῶν, γενναίως ἐκραυγάζεν ὁ θεόφρων Γρηγόριος· Ὁμογενεῖς θαρσεῖτε καὶ μὴ δειλιάσητε, τῶν δυσσεβῶν τὰ τέκνα, ἡμᾶς· κἂν διώκωσιν, ὁ γὰρ Παντοκράτωρ, ἐν ὑψίστοις καλὰ μὴ ἀποφάττει εἰς ἡμᾶς, ἐκ ζυγοῦ τὸ Ὁρθόδοξον αὐτοῦ γένος λυτρώσασθαι, ἵνα ἴδῃ τὰ σύμπαντα, τὴν ἀκατα-

μάχητον τούτου δύναμιν, καὶ πιστεύτη ὡς μόνον αὐτὸν Παντοδύναμον.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.

Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου τῆ 13 Νοεμβρίου. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος Β' ζήτει εἰς τὴν λιτὴν. Διὰ τὸ γένος Ἑλλήνων.

Ὁ κανὼν τοῦ πάσχα. Ἀναστάσεως ἡμέρα εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες.

Συνάχθητε σήμερον ἐκ τῶν περάτων Ἑλλάδος οἱ γνήσιοι, καὶ πανηγυρίσατε, περιχαρῶς σὺν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ ἑορτῇ τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν.

Σέ, Θεε Γρηγόριε, Ἑλλάς ἡ πάσα, γνωρίζει ὑπέρμαχον καὶ σωτήρα, κράζουσα, δι' ἐρρώσω αὐτήν, θυσιασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ τυραννίδος ζυγοῦ.

Πατρις Ἐρύμανθος τοῦ Πατριάρχου, μεγάλως εὐφράνθητι ἐπὶ τὴν πανένδοξον μνήμην γόνου τοῦ σοῦ· εἰς γὰρ τὴν ὑφήλιον δι' αὐτοῦ, νῦν μκαρία σὺ εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βρασάνων, ἄχραντε, τῶν αἰωνίων, ἐκεῖ ὅπως σφζόμενος ὕμνῳ τὰ μεγαλεῖά σου.

Καταβυσία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Σμύρνη καὶ Πάτμος σὺν τῷ Ἄθωνι πανταχοῦ ὁμιεὶς ἐκφωνήσατε, τὰς ἀνεκφράστους ἀρετάς, δι' ὧν ἔλαμψεν, ὡς ἄλλος παμφαέστατος Ἥλιος.

Ἐνδευόμενος ὁ Γρηγόριος τῶν πατριαρχῶν τὸ πανάγιον ἄμφιον, ὡς ὁ Ἄαρὼν τῷ Θεῷ εὐηρέστησε, πληρωτῆς Εὐαγγελίου δειχθεὶς ἀκραίφγέστατος.

Αἱ τρεῖς ἐν θρόνῳ ἀναβάσεις σου, θεε Πατριάρχου, εἰκόντιζον, ἔντως τὴν σὺν προφητικῶς τριήμερον ἀνάρτησιν, δι' ἧς γένος τῶν Ἑλλήνων τὸν ζυγὸν ἀπετίναξε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπρκαίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄδυστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν ἀγνή, τὴν φρικτὴν ἔλωσ δέδοικα· σπεῦσον σώσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ, τὸν οἰκέτην σου.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Ἰὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ, ἡ ἀγία ἡμέρα τῆς θείας ἑορτῆς, τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου, ἡρώων ἀπόγονοι, εὐσεβέστατοι Ἑλληνας, ταύτην σήμερον, περιχαρῶς ὁμοῦ πάντες ἑορτάσωμεν, τῆς γὰρ ἡμῶν σωτηρίας ἡ πρόξενος γέγονε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἀγάλλου, νέα Ῥώμη, καὶ σὺ νῦν μεθ' ὕμῶν, ὁ γὰρ καταλαμπρύνας θρόνον Πατριαρχῶν, ἐν ταῖς τοῦ Κτίστου θείαις αὐλαῖς χοροστατῶν ἡμᾶς νῦν περισκέπει ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν.

Μετὰ τῶν κορυφαίων, συνόδου τε τῆς σῆς, τῶν συναθλησάντων σοι, Γρηγόριε σεφέ, τὸν ἐν ὑψίστοις καθικέτευε Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν αἰδιδιμον μνήμην σου.

Οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα κατέχοντες τὸ σὺν, σήμερον χορεύουσιν, ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἡ δὲ χορεία τῶν ὀρθοδόξων κεκτημένη, τὸ ἱερόν σου ἐν ᾧ Ὀδησῶ θεῖον σκῆνος, στέμμασιν ἐπαίνων, λαμπρῶς εὐφημεῖ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, Παναγία ἀμόλυντε, σκηνή, μαλυθέντα πταίσμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου βανίσι καθαρωτάταις· καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι, ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ Ε'. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν.

Εὐφρανθῶμεν οἱ ὀρθόδοξοι ἅπαντες σήμερον, ὁ Πατριάρχης γὰρ ἡμῶν κατ'ἴσχυεν υἱῶν τῆς Ἁγῆς φρύαγμα τὸ ἅθειον, θυσία γενόμενος.

Ποιμὴν πιστότατος Γρηγόριος, τοῦ ἀρχιεπίσκοπος ἐνδέδεικται κληρῶσάμενος σήμερον τῶν πρωτοτόκων οἰκλήματα.

Τὸν διαπρύσιον ποιμένα τε πέμπτον Γρηγόριον τὸν τὴν Ἑλλάδα λυτρῶσάμενον ἐκ τυραννίδος, σήμερον, φιλέορτοι, φαιδρῶς μκαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Διμένα εὖδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτῆμεθα τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁρθησίωμεν ὄρθου βαθέος.

ᾠδὴ ς'. Τὸν προφήτην Ἰωάνν.

Ἐν ἀγγόνη κρεμασθεὶς, ὁ σοφώτατος ποιμὴν, τῆς Ἑλλάδος τὸν ζυγὸν ἀπετίναξε χαμαὶ καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δόξαν τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

Ἰουδαίων δυσσεδῶν οἱ παράνομοι λαοί, εἰ καὶ σύρουσιν ἐν γῆ, Πατριάρχην τὸν κλεινόν, δεικνύουσιν, οἷους ἀνόμους ἔσχον προπάτορας.

Βασιλεὺς θεοφιλῆς, ἐν τῇ πόλει Ὀδησσῶ νῦν κηδεύει, ὡς εἰκός, τὸν ὑπέρμαχον πιστῶν, ἀποδιδοὺς δόξαν τῷ Κτίστη καὶ Τρισηλίῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβεσίαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κατηήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάμιον. Ἦχος δ'. Ἐλεφάνης σήμερον.

Ἀθροισθέντες ἅπαντες, γνήσιοι παῖδες τῆς Ἑλλάδος, σήμερον ἐν τῇ πόλει Ὀδησσῶ, τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, ἄσμασι θεοῖς, λαμπρῶς ἐορτάσωμεν.

Ὁ οἶκος.

Τὴν τῶν προγόνων ἐκποθῶν δόξαν ὁ Πατριάρχης ἀναλαβεῖν τὸ γένος αὐτοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀγγόνη ὑπέμεινεν ἀναρτηθῆναι ὑπὸ γένους δυσσεβοῦς, ὁ ἄθως ὡς ἐνοχος. Τοῦτον οὖν αὐτοκράτωρ δεξάμενος, ὁ εὐσεβεὶς κλάδος, ἐν πόλει ἐπαξίως τῆς Ὀδησσῶς ἐνταφιάζει. Ὅθεν αἱ δι' αὐτοῦ Ἕλληνες λυτρωθέντες ἀπὸ ζυγοῦ τοῦ σκληροῦ, σήμερον πάντες, ἐν τῇ ἐορτῇ, τῇ αὐτοῦ συναχθέντες, ἄσμασι θεοῖς, λαμπρῶς ἐορτάσωμεν.

Μηνὶ ἀπριλίου Γ' μηνίην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε', Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

Ἐν ἀγγόνη κἄν τέθηγκας, Πατριάρχα,
Ὅμως γε αἰεὶ ζῆς ἐν Ἐδέμ τῇ θεῖξ,
Τῇ δεκάτῃ Πατριάρχης θύμα γέγον' ἕνεκα γένους.

Ὁ λαμπρὸς οὗτος εὐσεβεὶς τε κλάδος
Πατρίδα ἔσχε Πελοποννήσου γαίην.
Ἵπ' εὐσεδῶν δὲ γονέων, φυεῖς, ὄντως
Χριστοῦ μαθητῆς γνησιώτατος ὤφθη,
Καὶ ἀνατραφεὶς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου
Ἐνηγκάλισεν εὐσεβεῖς τε μαθήσεις.
Σμύρνη τὸ λοιπὸν τὴν σαφίαν ὄρωσα
Καὶ βίον αὐτοῦ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον,
Μητροπολίτην τοῦτον αὐτῆς ἐκλέγει
ἀρετὰς οἶκος, καὶ ἀγαθοεργίας,
ὡς ἐκεῖ ἔπραξε, λεξάτω μόνῃ αὐτῇ,
ἀμήχανον γὰρ ἕτερόν τε κηρύξει.
Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ θρόνος χηρεύων
τῶν Πατριαρχῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας,
τουτοῦ καλεῖ ποιμένα καὶ ψηφίζει
πληθος ἰδρώτων ὑπὲρ Ὀρθοδοξίας
καθημέραν ἔχουεν ἀμέτρῳ μόχθῳ,
ἵνα τὸ αὐτοῦ Ποίμνιον στερεώνη
ἐπὶ διδασχὰς τὰς σεπτάς τοῦ Δεσπότη.

Δις ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου ἀναιτίως
ὕπ' Ἀγαρηγῶν δυσσεβῶν ἐξουσίας,
καὶ ἐπ' Ἄθωνος τὸ ἕρος τε ἀπῆλθε,
κάκει μονάσας, ἀνεκλήθη δις τε
ἐπανακάμψαι, ἵνα λάβῃ τὸν θρόνον.
Ἐν τῇ τρίτῃ δ' οὖν Πατριαρχία τούτου,
καὶ ὁ κλωνισμὸς συνέβη τῆς Ἑλλάδος·
τόθ' ὁ κλεινὸς καὶ γέρων Πατριάρχης,
τὰ καθ' ἑαυτοῦ ἀριδῆλως προβλέπων,
δειλίας ἀνευ, θάνατον διὰ γένος,
καρτεροθύμως τοῦ λαβεῖν ὑποφέρει
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένας
ἀρξάμενός τε εἶναι πιστοὺς διδάσκει·
Ἦλθε τὸ λοιπὸν ἡ ἀγία ἡμέρα,
Ἐν ἣ Ἰησοῦς ἐξανέστη τοῦ τάφου,
καὶ ὁ βασιλεὺς δυσσεβῶν Ἀσσυρίων
δρῶν κατ' αὐτοῦ τοὺς λαοὺς Ὀρθοδόξων
ἐφιεμένους τὸν ζυγὸν ἀπορρίψαι
τὸν Πατριάρχην ἀγχόνης κρεμᾶ ἔπι,
τρεις δ' αὐτὸν ἀφεις ἡμέρας ἐν τῷ ξύλῳ
τοῖς ἀχαρίστοις ἐκδίδωσιν Ἑβραίοις.
Ὅθεν λαδόντες αὐτὸν οἱ αἰμοδόροι,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ συγκρεμασθέντας τρεῖς τε
ἐνθεν καὶ ἐνθεν κορυφαίους Συνόδου,
πρῶτον σύρουσιν ἐπὶ πάσας τὰς ἑύμας
πάσης Πόλιος, μετέπειτα δ' ἐνδον
βρίπτουσιν αὐτὸν ἐν μυχοῖς θαλαττίοις·
τότε καὶ ἡ πάνσοφος οἰκονομία
τοῦ Παντάνακτος, ἀδλαβῆ διασφύζει
εἰς χεῖρας αὐτὸν εὐσεβεῖς πεμπομένη.
Ὁ Πατριάρχης εὐδοούμενος τοίνυν
πρὸς τὸ ἄσυλον καταφεύγει τῶν Ῥώσων
κάκεισε τοῦτον ὁ ἀναξ εὐσεβείας
θεοσεβέστατος Παυλίδης τε ὁ ἔμφρων
δεχθεὶς πρεπόντως ἐν Ὁδησσῷ κηδεύει,
οὐ ἱκεσίαις, Χριστέ, τοὺς πιστοὺς φρούρει,

ᾠδὴ Ζ'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Παρίσταντο οἱ ἄγγελοι ἄνωθεν, χορεύοντες, θεόφρων Γρηγόριε, δε
καρτεροθύμως, ἐν τῇ ἀγχόνη ἐκρέμασο.

Αἱ τάξεις τῶν μαρτύρων ἠγάλλοντο, δρῶσαι ἐν ὑψίστοις ἐρχόμενον,
μετὰ θριάμβου τὸ πνευμά σου, παμμάκαρ Γρηγόριε.

Ὁ θεὸς Πατριάρχης, ἐκραύγαζον, οἱ ἐν οὐρανοῖς, γυν ἀνέρχεται,
ἄρατε οὖν τὰς πύλας, καὶ τοῦτον πάντες δεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχον· τῇ φύσει ὑπάρχοντα,
Θεογεννήτορ, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ Η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Τὴν πόλιν, ὃ Ἑλληγες, νυνὶ τῆς Ὁδησσοῦ, κοινῶς περιέλθωμεν,
δπως σὺν τοῖς ἐκεῖ, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου, πανσέπτῳ ἑορτῇ, λίαν εὐ
φρανθῶμεν, Θεῷ εὐχαριστοῦντες.

Ζωὴν βιωσάμενος, ἐν γῆ ἀγγελικὴν ὁ θεὸς Γρηγόριος, οἰκεῖ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐντρυφᾶ δόξαν, ὄντως ἀψευδῆ, ἑστεφανωμένος, ἀειθαλεῖ
στεφάνῳ.

Ὁν σκῆνος ἐκήδευσε εἰκότως τὸ σὺν θεῶν αὐτοκράτορα, ἐν πό
λει Ὁδησσῷ, πρεσβείαις σαῖς φρούρει, Γρηγόριε σιφέ, δι τῆς Ἑλ
λάδος ὑπέρμαχος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ἐπάρχοντα ἔγειρον, ἐκ βάθους με κακῶν, καὶ τοὺς πολεμοῦντάς
με πολέμησον ἐχθροὺς τρωθεῖσαν ἀτόποις ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, ἀγνή, μὴ
παρίδης, ἀλλ' οἴκιτρον καὶ σῶσον αὐτήν.

Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ μὲν τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ψάλλον
ται δὲ τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ ἀγίου μετὰ τῶν τροπαρίων.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Γρηγόριον τὸν μέγαν.

Ἐνωθεν πέμψον, Πατριάρχα, τοῖς βασιλεῦσι τοῦ ἔθνους τὴν εὐλογίαν νῦν τὴν σὴν, ὅπως μετὰ εἰρήνης, τοῖς χριστοφόροις εὐσεβῶν, λαοῦς ἀείποτε ποιμαίνωσιν, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ξύλῳ κατεκρίθη, τῆς ἀγχόνης τε θανεῖν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Κατὰ τῶν νῦν δὲ ποθούντων τὴν τυραννίαν Ἑλλάδος, μὴ τὴν ἀρὰν τὴν σὴν, σοφέ, βραδέως ἐκπέμψης, ὅπως βιοῦντες σὺν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι ὑποσιῶσι τιμωρίας πρεπούσας, ὡς ἐχθροὶ τῶν εὐσεβῶν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξ Ἑρμάνθου Γρηγόριον τὸν θεῖον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Λαιπὸν, κλεινὸ Πατριάρχα, αἰτησαὶ λύσιν δοθῆναι, ἀμαρτημάτων τῶν πολλῶν, καὶ ἐμοὶ τῷ σὺν λάτρει, ὅπως σφζόμενος ὑμῶν, τὸν μόνον ἕνα Θεὸν ἀχώριστον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν Πνεύματι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἄγνη τὸ φῶς ἢ τεκοῦσα, ἐσκοτισμένον με πάσαις ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε, φώτισον, ὀδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐρα πάντων τῶν καλῶν.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Δόξαν δώμεν οἱ πιστοί, τῷ ἐν προσώποις οὖν τρισὶ, μόνῳ Θεῷ Πατρι-

βασιλεῖ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναρτίσεως Πατριάρχου τοῦ θείου.

δις καὶ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ.

Εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή.

Ἦχος Δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἀθλοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Γρηγόριε, ὡς ἀγαθὸς προωρίσατο ποιμένα Θεῖον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέεξαι τοῦ Παρακλήτου, δι' οὗ λαμπρῶνας σὺν Ποίμνιον ἀντεβραβεύθη ὡς οἰκονόμος αὐτοῦ ἀκριδέστατος, ἐν ἰκέτευσαι καὶ ἐγείραι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ οὐράνιος ἔρωσ ἀνέφλεγε σοὺ τὴν ψυχὴν, Ἱερώτατε, ὡς κατεπίγειν, Πάτερ, πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰδιμον λόγον ἐδέησας· δούλος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων κτανθήσομαι, ἵνα τῷ λόγῳ ἀληθέστατος, οἰκονόμος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ἰκέτευσαι καὶ λυτρώσαι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ, Ἱερομάρτυς, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας, τὸ ἐμὸν γένος ἐκπέπτωκε καὶ διὰ τοῦτο πόθῳ ἐγείραι αὐτὸ βούλομαι· ἐντεῦθεν, Γρηγόριε, ὡς Μωϋσῆς τε διέδραμες ἐκ γῆς Ἑλλήνων εἰς Βασιλεύουσαν καὶ μαρτυρίου διαδήμηκτι ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· δι' ἰκέτευσαι καὶ ὑψῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας γενναίως ὑπεραβλήσαντα, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, ὦ ψυχὴ ἀδαμάντινε καὶ γενναϊότατε θεῖε ἄνερ· χαίροις ὁ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου θυσιασθεὶς· χαίροις τῆς Ἑλλάδος τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὀρθόδοξων τὸ ἀγλάισμα, ἐκτενῶς οὖν ἰκέτευσαι ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Τῆς ἑορτῆς.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη και απόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά και ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ' και ε'.

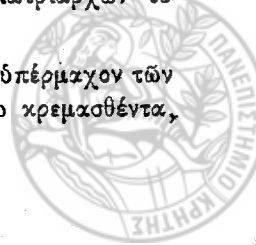
Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου.

Μεγαλυνάρια.

Βασιλεὺς παράνομος τὸν κλεινόν, κρεμᾶ Πατριάρχην, ἐν τῷ ξύλῳ παραφρονῶν· βασιλεὺς δὲ πάλιν, θεοφιλῆς τε τοῦτον δεχόμενος κηδεύει, ἐν γῆ ὁμοδόξῳ.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖος βλαστὸς και τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ θησαυρὸς και πάσης Ἑλλάδος τὸ καύχημα τὸ μέγα πατριαρχῶν τὸ κλέος, μάκαρ Γρηγόριε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ λαοὶ τὸν θεῖον Ποιμένα και ὑπέρμαχον τῶν πιστῶν, τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους και τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ὡς ὁ Δεσπότης ἡμῶν.

(Ἰδρυθὲν τῷ 1869 ἐν Πατρῶσι)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "Ο ΚΑΔΜΟΣ,"

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΙ **ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥΛΑ**

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΝΕΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ

Ἐκδοθὲν κατ' Ἀπρίλιον 1921 ὑπὸ ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ, ὅμοιον τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ. Οὐδεμία ἔκδοσις ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν δίχρουν ταύτην ἔκδοσιν Πάσχα καὶ ὡς πρὸς τὴν φιλοκαλίαν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τοῦ κειμένου τῆς ἐκκλ. παραδόσεως, ὅπερ εἰδικῆ Πατριαρχικῆ Ἐπιτροπεία πρὸ τινων ἐτῶν ἀποκατέστησεν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων χειρογράφων κλπ. σφωζομένων ἐν μοναῖς καὶ βιβλιοθήκαις, παραδεχθεῖσα μετὰ κοπιώδη καὶ ἐπισταμένην ἐργασίαν τὸ μᾶλλον ὀρθότερον καὶ πληρέστερον κείμενον.

